

24. V. 1990

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ КОСОВА

Бр. 13.

Приштина, 16. април 1990. године

ГОДИНА XLV

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 4. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Секретаријата за општу управу и заједничке послове општине Србице, од 27. априла 1988. године, у делу где је познавање албанског и српскохрватског језика утврђено као услов за заснивање радног односа, односно обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У бр. 95/89, од 13. јула 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 4. Правилника о систематизацији послова и радних задатака Секретаријата за општу управу и заједничке послове општине Србица од 27. априла 1988. године, којим је познавање албанског и српскохрватског језика утврђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака: шефа Одсека за општу управу, шефа Одсека за заједничке послове, шефа секретаријата, референта картотеке и доставе поште, разносача поште у центру Србице, разносача поште у месним заједницама Лауша и Пољаце, разносача поште у месним канцеларијама, правног референта, референта самоуправних органа, референта правне помоћи, референта за радне односе, шефове месних канцеларија, референта за оверавање преписа, потписа и рукописа, шофера, чувара зграде, портира, радника у бифеу, умноживача материјала и домара зграде.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4. 171, 177, 187 и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама у броју 78/88, у броју 79/88, у броју 89/88 и у броју 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и

судије Велибор Борђевић, Јелица Кајтази, Зеџир Мармулаку, Сејфедин Бакали и Заит Џемаљи.

У број 95/89

Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе Прегледа — под ред. бројевима 2, 3, 4, 5, 6. и 7. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака радника Радне заједнице Општинског суда за прекршаје у Липљану, од 10. октобра 1989. године, у делу где је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, осим за послове и радне задатке преводиоца.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова, У број 80/89, од 13. јула 1989. године покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба Правилника, наведеног у изреци ове одлуке у делу где је познавање двојезичности предвиђено као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним одредбама Правилника, Прегледом утврђених послова и радних задатака, за послове и радне задатке четири судије за прекршаје, референта писарнице и економа, референта извршења прекршајних казни и благајника, референта за радне односе, финансијског књиговође и дактилографа — записничара, поред других услова за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, предвиђено је и познавање двојезичности.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187 и 217. Устава САП Косова, Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88,

У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Велибор Борђевић, Зефир Мармулаку, Зант Цемајли и Сејфедин Бакали.

У број 80/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 5. став 2. алинеја 4. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији и описом послова и радних задатака Радне заједнице за обављање послова од заједничког интереса за Радну организацију Дрвени комбинат „Тешик Чанга”, у Урошеву, од 10. маја 1988. године, као и одредбе Систематизације којом је познанавање двојезичне администрације утврђено као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У број 48/89, од 2. јуна 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника наведеног у изреци ове одлуке, због тога што је за руководиоце раднике и раднике с посебним овлашћењима и одговорностима морално-политичка подобност утврђена као посебан услов за заснивање радног односа, да је за одређени број послова и радних задатака познанавање двојезичне администрације утврђено као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним Правилником, у опису послова и радних задатака, утврђено је познанавање двојезичне администрације као посебан услов за заснивање радног односа: самосталног правног референта, референта нормативне делатности, референта дисциплинског поступка, шефа Службе за кадрове, референта за радне односе, секретара органа управљања, референта двојезичне администрације, дактилографа и шефа комерцијале.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познанавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, неслагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, број 21/89).

Одредбом члана 5. става 2. алинеје 4. оспореног Правилника за раднике с посебним овлашћењима и одговорностима, као посебан услов за заснивање радног односа утврђена је и морално-политичка подобност.

Уставом САНК Косова, одредбама члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а одредбом члана 177. става 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216.

ставом 1. Устава САНК Косова одређено је да се слобода и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлачи забрану или органичење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, под једнаким условима сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности, који су, на основу устава и у складу с њим, одређени законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Цемајли, Сејфедин Бакали, Велибор Борђевић, Јелица Кајтази и Зефир Мармулаку.

У број 48/89

Приштина, 14. септембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 6. тач. 1, 2, 3, 4, 6, 10, 15, и 18. Самоуправног споразума о систематизацији послова и радних задатака у радној заједници Стручне и научне службе Академије наука и уметности Косова, од 23. 04. 1985. године и члана 101. Статута Академије наука и уметности Косова, од 16. 06. 1978. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У број 42/89, од 2. јуна 1989. године покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 6. тач. 1, 2, 3, 4, 6, 10, 15, и 18. Самоуправног споразума и члана 101. Статута наведених у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 6. Самоуправног споразума предвиђено је познанавање албанског и српскохрватског језика као услов за обављање послова и радних задатака: секретара Академије, шефа библиотеке и стручног сарадника одељења Академије, шефа општих послова и издавачке делатности Академије, књижничара, дактилографа, набављача — курира и помоћника архивиста.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познанавање двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, неслагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187, и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, број 21/89).

Оспореним одредбама члана 6. Самоуправног споразума и члана 101. Статута утврђено је да секретар Академије, поред осталог, мора да поседује и морално-политичке квалитете. Морално-политички квалитети предвиђени су одредбама члана 6. Самоуправног споразума и за шефа библиотеке и

стручног сарадника одељења Академије и за референта за међународну и међуакадемску сарадњу.

Уставом САП Косова, одредбама члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а чланом 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слободе и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, као и одредбе чл. 119. и 120. Закона о удруженом раду, Уставни суд Косова оцењује да оспорена одредбе Самоуправног споразума и Статута Академије, којима су морално-политички квалитети предвиђени као услов за обављање послова и радних задатака, несагласне са уставом и у супротности са законом, јер се њима нарушавају уставна и законска начела о доступности сваког радног места и функције у друштву под једнаким условима.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зант Цемајљи, Велибор Борбевић, Зефир Мармулаку и Сејфедин Бакали.

У број 42/89

Приштина, 14. септембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 392. Устава САП Косова, Уставни суд Косова на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији и распореду послова и радних задатака радника радне заједнице Стручне службе Општинске самоуправне интересне заједнице за запошљавање, у Глоговцу, од 25. јула 1986. године, и то:

— члан 8. тач. 1. и 3. у делу који гласи "... познавања II групе двојезичности" — Члан 12.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом Уп. бр. 129/89, од 30. 06. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбама члана 8. тач. 1. и 3. Правилника о квалитету кадрове структуре — Систематизације послова и радних задатака, броја радника и услова које треба да испуњавају за обављање одређених послова и радних задатака предвиђено је познавања двојезичности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за

заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

Чланом 12. оспореног Правилника утврђено је његово ступање на снагу даном доношења на збору радника. Члан 12. којим је предвиђено ступање на снагу Правилника даном усвајања, несагласан је са чланом 229. Устава САП Косова и у супротности с одредбама члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, према којима је обављавање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Цемајљи, Јелица Кајтази, Велибор Борбевић, Зефир Мармулаку и Сејфедин Бакали.

У број 120/89

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 84. става 3. алинеје 5. Правилника о основима и мерилима за распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподела средстава за личне дохотке и средстава за једничке потрошње радника Архива Косова, од 25. децембра 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 204/89, од 2. октобра 1989. године, покренуто је поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 84. става 3. алинеје 5. Правилника о основима и мерилима за распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподела средстава за личне дохотке и средстава заједничке потрошње радника Архива Косова у Приштини, од 25. децембра 1986. године, којим је предвиђено стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности.

Одредбом члана 84. става 3. алинеје 5. утврђено је да накнада за двојезичност припада радницима који испуњавају три потребна услова, и то: да је тај услов предвиђен Правилником о пословима и радним задацима, да радник има уверење о положеном испиту и да извршава послове и радне задатке применом двојезичности. По овом основу предвиђено је да радници постижу за I групу 5, за II групу 15 и за III групу 30 бодова.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У броју 105/88 („Службени лист САПК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевих, Јелица Кајгази и Зант Џемајљи.

У број 179/89

Приштина, 17. октобар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
Др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 40. и члана 41. става 1. Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака ООУР за стара лица и лица неспособна за рад, у Приштини, од 15. 04. 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 40. и 41. става 1. Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака ООУР за стара лица и лица неспособна за рад, у Приштини, од 15. 04. 1988. године.

У предлогу се наводи да је члан 40. Правилника несагласан с одредбама члана 177. става 3. Устава САНК Косова и у супротности са чланом 119. Закона о удруженом раду, с обзиром на то да доводи у питање нарушавање уставног и законског принципа о доступности сваког радног места и функције у друштву грађанима, под једнаким условима, као и да је одредба члана 41. става 1. Правилника несагласна с Уставом и у супротности са законом, јер утврђује његово ступање на снагу даном доношења и примену без објављивања.

Оспореном чланом 40. Правилника утврђено је: „Поред услова утврђених у табели Правилника и описа радних места, пожељно је познавање двојезичности и то на следећим местима: 11, 12, 16, 17, 26, 37, 38, 42, 43, 44, 47, 56, 63, 73, 74, 99. и 108“.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88. У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК“, бр. 21/89).

Оспореном одредбом члана 41. става 1. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном његовог доношења од стране Збора радних људи, а да ће се примењивати у року од 8 дана од дана његовог доношења.

По оцени Суда одредба члана 41. става 1. Правилника којом је придвиђено ступање на снагу Правилника даном доношења, несагласна је са чланом 229. Устава САНК Косова и у супротности с одредбама члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, према којима је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену, па је одлучено као у изреци ове одлуке.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борбевих, Зефир Мармулаку, Јелица Кајгази, Зант Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 164/89

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
Др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 60. став 1. тач. 2. и 3. Статута ООУР Шумско газдинство, у Качанику, од 29. октобра 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања, у Приштини, Предлогом УП бр. 155/89, од 26. 07. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 60. става 1. тач. 2. и 3. Статута ООУР Шумско газдинство, у Качанику, од 29. 10. 1984. године, због тога што је овим одредбама као услов за избор директора, утврђено познавање двојезичности и најмање три године радног искуства на пословима и радним задацима са посебним овлашћењима и одговорностима.

Одредбом члана 60. става 1. тач. 2. и 3. Статута, прописано је да се за директора може именовати лице које, осим општих услова утврђених законом, испуњава и услов познавања двојезичности и најмање три године радног искуства на пословима и радним задацима са посебним овлашћењима и одговорностима.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88. У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК“, број 21/89).

Одредбом члана 9. става 1. Закона о радним односима („Службени лист САНК“, бр. 12/89 — прецизнији текст) прописано је да се самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може утврдити и радно искуство за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења о одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Суд налази да је одредба члана 60. става 1. тач. 2. и 3. оспореног статута, којом је за именовање директора предвиђено радно искуство дуже од три године, и то на пословима и радним задацима с посебним овлашћењима и одговорностима, у супротности с одредбама члана 9. Закона о радним односима.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и

судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Велибор Борбевић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 137/89
Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 26. и 160. Правилника о радним односима Основне организације удруженог рада „Ратарство”, у саставу Радне организације Земљорадничка задруга „Косово”, у Липљану, од 17. 10. 1986. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини Предлогом УП бр. 132/89, од 30. 06. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 26. и 160. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним чланом 26. Правилника утврђено је: „У циљу обезбеђивања националне равноправности у запошљавању, уколико на основу критеријума о првенству за запошљавање дође до поремећености националне равноправности у запошљавању, примењиваће договорене ставове о овом питању, без обзира на редослед првенства по овом правилнику. У том случају редослед се утврђује у оквиру припадника исте националности”.

Уставом САН Косова, одредбом члана 91. става 1. утврђено је да је запошљавање грађана Југославије слободно на целој територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Косова под једнаким условима који важе у месту запослења.

Одредбом члана 171. Устава САН Косова утврђено је да су сви грађани једнаки у правима и дужностима, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

Полазећи од наведених одредаба Устава, Уставни суд Косова налази да се оспореном одредбом нарушава уставно начело о једнаким правима грађана при запошљавању, па је са ових разлога оценио да је она несагласна са Уставом.

Чланом 160. оспореног Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу осмог дана од дана доношења.

Полазећи од одредбе члана 551. става 1. Закона о удруженом раду којом је прописано да се самоуправни општа акта објављују пре него што ступе на снагу, Суд је утврдио да је оспорена одредба Правилника у супротности са законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Заит Џемајли, Јелица Кајтази, Велибор Борбевић и Сејфедин Бакали.

У број 123/89
Приштина, 17. октобар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О РАДНИМ ОДНОСИМА, ДИСЦИПЛИНСКОЈ И МАТЕРИЈАЛНОЈ ОДГОВОРНОСТИ РАДНИКА ООУР ЗА ПРЕВОЗ ПУТНИКА, ГЛОГОВАЦ, У САСТАВУ РО ДРУМСКИ САОБРАЋАЈ „КОСОВАТРАНС”, ПРИШТИНА

I Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 24. и 220. и члана 222. става 2. Правилника о радним односима, дисциплинској и материјалној одговорности радника ООУР за превоз, путника Глоговац, у саставу РО Друмски саобраћај „Косоватранс”, Приштина, од 5. 06. 1987. године.

У предлогу се наводи да је оспорени члан 24. Правилника несагласан са уставним начелом II става 3. тачком 9. и чланом 171. Устава САН Косова, с обзиром на то да се њиме нарушава уставно начело о једнаким правима и дужностима грађана, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај, да је члан 220. Правилника несагласан са Уставом и у супротности са чланом 551. Закона о удруженом раду, јер предвиђа да Правилник ступа на снагу даном усвајања као и да је члан 222. став 2. Правилника у супротности са чланом 597. Закона о удруженом раду, јер се раднички савет ООУР-а овлашћује да даје тумачење одредаба Правилника који је донет на збору радника.

II. Оспореним чланом 24. Правилника утврђено је:

„У циљу обезбеђивања националне равноправности у запошљавању, уколико на основу критеријума о првенству за запошљавање дође до поремећености националне равноправности у запошљавању, примењују се договорни ставови о овом питању, без обзира на редослед првенства по овом правилнику. У том случају редослед се утврђује у оквиру припадника исте националности”.

Уставом САН Косова, одредбом члана 91. става 1. утврђено је да је запошљавање грађана Југославије слободно на целој територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Косова под једнаким условима који важе у месту запошљавања.

Одредбом члана 171. Устава САН Косова утврђено је да су сви грађани једнаки у правима и дужностима, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

Имајући у виду наведене одредбе Устава, Уставни суд Косова је оценио да је оспорена одредба члана 24. Правилника несагласна с уставом, јер се применом такве одредбе може нарушити уставно начело о једнаким правима грађана у запошљавању.

Оспореном одредбом члана 220. Правилника утврђено је:

„Правилник ступа на снагу даном доношења од стране већине од укупног броја радника ООУР-пуктем збора а примењиваће се након осам дана од дана објављивања у ООУР”.

Полазећи од одредбе члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, према којој се самоуправни општа акта објављују пре него што ступе на снагу, Суд налази да је оспорена одредба члана 220. Правилника у супротности са законом.

Одредбом члана 222. става 2. Правилника утврђено је да тумачење појединих одредаба Правилника даје Раднички савет ООУР-а.

Како је одредбом члана 597. става 1. Закона о удруженом раду прописано да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта, Суд налази да је одредба члана 222. став 2. Правилника у супротности са законом.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САН Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

Поништавају се одредбе чл. 24. и 220. и члана 222. става 2. Правилника о радним односима, дисциплинској и материјалној одговорности радника ООУР за превоз путника, Глоговац, у саставу РО Друмски саобраћај „Косовотранс“, Приштина, од 5. 06. 1987. године.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

IV. Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Заит Џемаљи, Велибор Борбевић, Зефир Мармулаку у Сејфедин Бакали.

У број 106/89

Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 75. и 131. и 134. Правилника о основама и мерилима за стицање и расподељивање дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке, заједничку потрошњу и материјалне трошкове Основне организације удруженог рада шумско газдинство, у Подујеву, од 25. јуна 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Предлогом Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини, УП бр. 165/89, од 31. 07. 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 75, 131. и 134. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 75. оспореног Правилника уређено је питање стицања дела личног дохотка по основу познавања двојезичности.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У бр. 105/88 („Службени лист САНК“, бр. 27/89).

Одредбом члана 131. Правилника утврђено је да радницима који проведу најмање 10 година у једној организацији, припада јубиларна награда највише до висине просечног чистог личног дохотка и исплаћеног у привреди Покрајине у претходној години.

Према одредбама члана 18. Устава САН Косова и члана 92. Закона о удруженом раду, сваком раднику, у складу с начелом расподеле према раду и сразмерно порасту производности свог и укупног друштвеног рада, припада лични доходак према оствареним резултатима његовог рада и његовог личног доприноса који је дао повећању дохотка основне организације својим текућим и минулим радом. Лични доходак по основу минулог рада неопредно је везан за резултате остварене радом у току радног века, за резултате који се изражавају у повећању дохотка основне организације, као и

у правилном управљању тим средствима која представљају минули рад радника, и не може се изразити само формалним критеријумима.

Из садржине оспорене одредбе Правилника произилази да је непрекидан рад од 10, 20 и 30 година у основној организацији удруженог рада једино основ, односно мерило за стицање права на награду.

Оваквим утврђивањем права радника на награду, дакле аутоматски, само протеклом одређеног броја година у основној организацији удруженог рада, дат је карактер посебног облика учешћа радника у расподелу дохотку у ООУР, који није заснован на принципу расподеле према раду и резултатима рада, нити на принципу узајамности и солидарности. Стога, Суд налази да је оспорена одредба члана 76. Правилника неслагасна с Уставом и у супротности са законом.

Иначе, према становишту Суда, могуће је награђивање радника за сталност радног односа у једној основној организацији удруженог рада, ако се награде налазе у функцији остваривања начела да само рад и резултати рада одређују материјални и друштвени положај човека и ако се, тиме уважавају и подстичу моралне вредности рада. Значи, сталност радног односа може да буде једно од мерила, у склопу других, за стицање права на награду, која су утврђена самоуправним општим актом.

Оспореном одредбом члана 134. Правилника утврђено је:

„Правилник ступа на снагу када га радници ООУР прихвате на референдуму, а примењиваће се осмог дана по утврђивању на самоуправном органу ООУР-а“.

Суд је оценио да је одредба члана 134. Правилника, која одређује његово ступање на снагу даном усвајања на референдуму неслагасна са чланом 229. Устава САН Косова и у супротности са чланом 551. Закона о удруженом раду, према којима је обављање општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемаљи, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевић, Јелица Кајтази и Сејфедин Бакали.

У број 148/89

Приштина, 17. октобра 1989. годин

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 24. става 2. и члана 40. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији и расподелу послова и радних задатака радника Радне заједнице Стручне службе Општинског СИЗ-а запошљавања, у Приштини, од 7. 02. 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања, у Приштини, Предлогом УП број 172/89, од 5. 08. 1989. године, Покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцену уставности и законитости одредаба члана 24. става 2. и члана 40. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореном одредбом члана 24. става 2. Правилника утврђено је: „Ради спровођења равноправности, употреба језика и писама народа и народности, зависно од сложености и значаја послова и радних задатака, у услову за обављање послова и радних задатака конкретни ће се предвидети послови и радни задаци за чије је обављање неопходна примена језика и писама народа и народности, као и степен познавања”.

Оспореним одредбама члана 40. Правилника утврђено је познавање двојезичности као посебног услова за обављање послова и радних задатака: саветодавца — координатора, саветодавца за посредовање у запошљавању привремено незапослених лица са IV, V и VI степеном стручне спреме, саветодавца за посредовање у запошљавању привремено незапослених лица са I, II, III и IV степена стручне спреме, стручног сарадника за материјално — правну заштиту незапослених радника, стручног сарадника за припрему радника за запошљавање и организовање стручног оспособљавања, стручног сарадника за послове плана, анализе и информације, шефа службе, стручног сарадника за нормативну делатност и послове органа управљања радне заједнице, сарадника за послове ОНО и ДСЗ и послове радних односа, референта архиве, радника на телефонској централи и телепринтеру, секретарице — дактилографа, дактилографа за албански и српскохрватски језик, чувара, дактилографа за турски, албански и српскохрватски и ликвидатора — контисте.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знање албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187 и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У бр. 78/88 У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Јелица, Кајтази, Зант Џемаљи, Велибор Борбевић и Зефир Мармулаку.

У број 155/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе Правилника о радним односима Стручне службе Општинске самоуправне интересне заједнице за запошљавање, у Глоговцу, од 3. 09. 1986. године,

— члана 8. става 2. у делу који гласи „познавање двојезичности” и члан 168.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 131/89, од 30. 06. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцену уставности и законитости члана 8. става 2. и члана 168. Правилника о радним односима Стручне службе Општинске са-

моуправне интересне заједнице за запошљавање, у Глоговцу, од 3.09. 1986. године.

Одредбом члана 8. става 2. оспореног Правилника познавање двојезичности утврђено је као један од посебних услова за заснивање радног односа.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавање двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова.

Шире образложење овог става дато је у одлукама Суда: У број 78/88, 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

Чланом 168. оспореног Правилника утврђено је да ступа на снагу даном објављивања на огласној табли Радне заједнице.

Полазећи од одредбе члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, којом је прописано да се самоуправна општа акта објављују пре него што ступе на снагу, Суд налази да је оспорени члан Правилника у супротности са законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косов у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зант Бемаљи, Сејфедин Бакали, Велибор Борбевић, Јелица Кајтази и Зефир Мармулаку.

У број 122/89

Приштина, 17. октобра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 27. став 1. тачка 2. Правилника о радним односима Дома здравља, у Качанику, од 9. децембра 1986. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања, у Приштини, Предлогом УП бр. 151/89, од 26. 07. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 27. става 1. тачке 2. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 27. става 1. тачке 2. оспореног Правилника познавање двојезичности утврђено је као услов за заснивање радног односа, односно да се ред првенства на ранг листи при избору кандидата пријављених на конкурс, поред осталог, утврђује и на основу знања двојезичности, односно албанског и српскохрватског језика.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно стицање реда првенства при учешћу на конкурс, ради заснивања радног односа, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама: У број 78/88, 89/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и суди-

је Зефир Мармулаку, Јелица Кајгази, Велибор Борбевић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 133/89
Приштина, 17. октобар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

Поништавају се чл. 21. и 75. Правилника о реализацији и систематизацији дохотка, расподеле средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу Радне заједнице Општинског суда у Качанику, од 21. децембра 1972. године.

2. одбија се Предлог Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини да се утврди да је одредба члана 70. Правилника из тачке 1. ове одлуке несагласна са уставом.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 156/89, од 26.07.1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности чл. 21, 70. и 75. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, због тога што је оспореним одредбама Правилника утврђено да се део личног дохотка стиче по основу познавања двојезичности; затим, да тумачење Правилника даје радна заједница Општинског суда, као и да Правилник ступа на снагу од дана када га усвоји радна заједница.

Одредбом члана 21. Правилника утврђено је да се радницима увећава лични дохотак зависно од групе познавања двојезичности и да решење доноси председник Суда на основу потврде коју издаје надлежни орган.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном Правилнику, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, број 27/89).

Одредбом члана 70. оспореног Правилника утврђено је да тумачење Правилника даје „радна организација” Општинског суда.

Чланом 75. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном усвајања од Радне заједнице.

По оцени Суда, одредба члана 75. несагласна је са чланом 229. ставом 4. Устава САП Косова и у супротности с одредбом члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, према којима је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

Увидом у целину текста оспореног Правилника, а посебно да је Правилник донела Радна заједница Општинског суда, Суд налази да нема основа за утврђивање сагласности одредбе члана 70. Правилника са Уставом, јер се очигледно ради о техничкој грешци, стога је одлучено као у тачки 2. изреке ове одлуке.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајгази, Велибор Борбевић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 138/89
Приштина, 17. октобра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 12. став 1. тачке 5. и члан 25. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака ООУР Шумско газдинство, у Качанику, од 11. 03. 1985. године и одредбе Систематизације послова и радних задатака, које су саставни део оспореног Правилника, којима се познавање двојезичности утврђује као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања, у Приштини, Предлогом УП бр. 154/89 од 26. 07. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 12. става 1. тачке 5. и члана 25. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбама члана 12. става 1. тачке 5. и члана 25. оспореног Правилника познавање двојезичности утврђено је као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, и то за 23 извршиоца.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђено познавање двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У бр. 78/88, У број 79/88, У бр. 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: Председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајгази, Велибор Борбевић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 136/89
Приштина, 17. октобар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 14, 15, 17. и члан 23. став 2. Правилника о унутрашњој организацији и систе-

матизацији с описом послова и радних задатака ОУР Дом здравља, у Качанику, од 15. јула 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 152/89, од 26. 07. 1989. године покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 14, 15, 17. и члана 23. става 2. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбама чл. 14, 15. и 17. Правилника познавање двојезичности утврђено је као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака и то за 18 извршилаца.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбом чл. 4, 171, 177, 187 и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У бр. 78/88, У бр. 79/88, У бр. 89/88 и У бр. 154/88 („Службени лист САПК”, бр. 21/89).

Чланом 23. ставом 2. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном усвајања.

По оцени Суда, оспорена одредба члана 23. става 2. Правилника несагласна је са чланом 229. ставом 4. Устава САП Косова и у супротности с одредбом члана 551. става 1. Закона о удруженом раду, према којима је обављање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Велибор Борђевић, Заит Џемаљи и Сејфедин Бакали.

У број 134/89
Приштина, 17. октобра 1989. године
Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Поништавају се одредбе члана 24. и члана 222. става 2. Правилника о радним односима, дисциплинској и материјалној одговорности радника Основне организације удруженог рада за превоз путника „Косовотранс”, у Подујеву, од 30. јуна 1987. године.

2. одбија се Предлог Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини да се утврди да је одредба члана 220. Правилника наведеног под тач. 1. несагласна с уставом и у супротности са законом.

3. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП број 168/89, од 31. 07. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 24, 220. и 222. става 2. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Предлогом се оспоравају одредбе Правилника којим се утврђује: обезбеђење националне равно-

равности при запошљавању као апсолутног критеријума, ступање на снагу и тумачење одредаба Правилника.

Оспореном одредбом члана 24. Правилника утврђено је:

„У циљу обезбеђивања националне равноправности у запошљавању, уколико на основу критеријума у првенству за запошљавање дође до поремећености националне равноправности у запошљавању, примењују се договорени ставови о овом питању, без обзира на редослед првенства по овом правилнику, У том случају редослед се утврђује у оквиру припадника исте националности”.

Уставом САП Косова, одредбом члана 91. става 1. утврђено да је запошљавање грађана Југославије слободно на целој територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Косова под једнаким условима који важе у месту запошљавања.

Одредбом члана 171. Устава САП Косова утврђено је да су грађани једнаки у прагма и дужностима, без обзира на националност, расу, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

Полазећи од наведених одредаба Устава, Уставни суд Косова налази да се оспореном одредбом члана 24. Правилника нарушава уставно начело о једнаким правима грађана при запошљавању, па је из ових разлога оценио да је оно несагласно с уставом.

Оспореном одредбом члана 220. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу даном доношења од стране већине од укупног броја радника ООУР-а, путем збора, а примењиваће се након 8. дана од дана објављивања у ООУР”.

Како је одредбом члана 220. Правилника предвиђено да ће се Правилник примењивати након осам дана од дана објављивања у ООУР, Суд налази да ова одредба Правилника није несагласна с одредбом члана 229. става 1. Устава САП Косова, нити је у супротности са чланом 551. ставом 1. Закона о удруженом раду.

Одредбом члана 229. става 4. Устава САП Косова прописано је да се самоуправна општа акта не могу примењивати пре него што се на одговарајући начин објаве. Одредбом члана 551. Закона о удруженом раду прописано је да се самоуправна општа акта објављује пре него што ступе на снагу, а објављују се на начин утврђен самоуправним општим актом.

Полазећи од изнетог, Уставни суд сматра да оспорена одредба, у делу: „а примењиваће се након 8. дана од дана објављивања у ООУР-у” није несагласна уставу. Међутим, у делу у којем се утврђује да Правилник ступа на снагу даном доношења пре него што се на одговарајући начин објави је у супротности са законом.

Оспореном одредбом члана 222. става 2. Правилника утврђено је да обавезно тумачење појединих његових одредаба даје раднички савет ООУР-а”.

Одредбом члана 597. става 1. Закона о удруженом раду прописано је да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта.

Како је наведени Правилник, сагласно закону, донет на Збору радника, а оспореном одредбом члана 222. става 2. Правилника овлашћење за тумачење његових одредаба даје се Радничком савету, то Уставни суд налази да је оспорена одредба Правилника у супротности са законом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемаљи, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Јелица Кајтази и Сејфедин Бакали.

У број 151/89
Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе „Организационе шеме систематизације послова и радних задатака” Организације удруженог рада „Производња амортизера”, у Приштини, од 3. фебруара 1988. године, у делу где је двојезичност утврђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 176/89, од 5. 08. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба самоуправног општег акта наведеног у изреци ове одлуке, у делу где је двојезичност утврђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним одредбама „организационе шеме-систематизације послова и радних задатака” утврђено је познавање двојезичности као услова за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавање двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У бр. 78/88, 79/88, У број 89/88 и У бр. 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Цемајли, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Јелица Кајтази и Сејфедин Бакали.

У број 153/89

Приштина, 17. октобра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 68. Правилника о стицању и распоређивању дохотка, чистог дохотка и средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника Организације удруженог рада за стара лица и лица неспособна за рад Приштина — Штимље, од 30. 09. 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцену уставности члана 68. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, јер сматра да је ова одредба Правилника несагласна

с одредбама члана 9. става 1, члана 13. става 2. и члана 18. Устава САП Косова, с обзиром на то да утврђује посебну материјалну накнаду за познавање нематеријалног језика.

Чланом 68. оспореног Правилника утврђено је да накнада личног дохотка за двојезичност припада раднику уколико је та двојезичност предвиђена Правилником о организацији и систематизацији радних места, и то: за I групу 30 бодова, за II групу 47 бодова и за III групу 61 бод. За стицање права у накнаду утврђену овим чланом, радник мора да има одговарајући документ (диплому, уверење и сл.) од надлежног органа.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борђевић, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Цемајли и Сејфедин Бакали.

У број 165/89

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 93. и 97. Правилника о основима и мерилима за стицање и расподелу дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке, заједничку потрошњу и материјалних трошкова Пољопривредне задруге у Крпимеју од 22. фебруара 1988. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Предлогом Покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини, УП бр. 166/89, од 3. 07. 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба чл. 93. и 97. Правилника, наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореном одредбом члана 93. Правилника уређено је питање стицања дела личног дохотка по основу познавања двојезичности. Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, бр. 27/89).

Оспореном одредбом члана 97. Правилника утврђено је:

”Јубиларне награде исплаћују се радницима за 10 година непрекидног стажа непосредно у износу

од 50% од чисте просечне аконтације личног дохотка исплаћеног у привреди Покрајине у претходној години”.

Према одредбама члана 18. Устава САН Косова и члана 92. Закона о удруженом раду, сваком раднику, у складу с начелом расподеле према раду и сразмерно порасту производности његовим и укупним друштвеним радом, припада лични дохотак према оствареним резултатима његовог рада и његовог личног доприноса који је дао повећању дохотка основне организације својим текућим и минулим радом. Лични дохотак по основу минулог рада непосредно је везан за резултате остварене радом у току радног века, за резултате који се изражавају у повећању дохотка основне организације, као и у правилном управљању тим средствима која представљају минули рад радника, и не може се изразити само формалним критеријумима.

Из садржине оспорене одредбе Правилника проиилази да је непрекидан рад од 10, 20 и 30 година у основној организацији удруженог рада једини основ, односно мерило за стицање права на награду.

Оваквим утврђивањем права радника на награду, дакле аутоматски, само протеком одређеног броја година у основној организацији удруженог рада, дат је карактер посебног облика учешћа радника у расподели дохотка у ООУР, који није заснован на принципу расподеле према раду и резултатима рада, нити на принципу узајамности и солидарности. Стога, Суд налази да је оспорена одредба члана 76. Правилника несагласна с Уставом и у супротности са законом.

Иначе, према становишту Суда, могуће је награђивање радника за сталност радног односа у једној основној организацији удруженог рада, ако се награде налазе у функцији остваривања начела да рад и резултати рада одређују материјални и друштвени положај човека и ако се тиме уважавају и подстичу моралне вредности рада. Значи, сталности радног односа, односно дужина радног стажа у основној организацији удруженог рада може да буде једно од мерила, у склопу других, за стицање права на награду, која су утврђена самоуправним општим актом.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Цемајљи, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Јелица Кајтази и Сејфедин Бакали.

У број 149/89

Приштина, 17. октобра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 50. Правилника о основама и мерилима за стицање и распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу и друга лична примања радника Радне заједнице Заједничке стручне службе СИЗ-а за здравствену заштиту и здравствено осигурање, социјалну и дејчу заштиту и пензијско и инвалидско осигурање, у Качанику, од 26. 06. 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом VII број 161/89 од 26. VII 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости ордедаба члана 50. Правилника, наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 50. Правилника предвиђено је да право на лични дохотак за двојезичну администрацију имају радници који раде на пословима и радним задацима за које се актом о систематизацији послова и радних задатака тражи познавање језика и писма народа и народности и на основу описа послова утврђују степени коефицијената за познавање двојезичности, и то за I групу 2% за II групу 4% и за III групу 6%.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писма народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Сејфедин Бакали и Заит Цемајљи.

У број 143/89

Приштина, 17. октобар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 11. става 1. тачке 4. и чл. 25 и 31. Правилника о систематизацији послова и радних задатака радника Радне заједнице Заједничке стручне службе СИЗ-а за здравствену заштиту и здравствено осигурање, за социјалну и непосредну дејчу заштиту и Основне заједнице пензијског и инвалидског осигурања, у Качанику, од 19. 06. 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом VII број 160/89, од 26. VII. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости ордедаба члана 11. става 1; тачке 4. и чл. 25. и 31. Правилника, наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним одредбама члана 11. става 1. тачке 4. и члана 25. Правилника морално-политичка подобност утврђена је као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Уставом САП Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а чланом 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слобода и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу повлаћи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-политичка подобност грађана не може прописивати као посебан услов који повлаћи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, под једнаким условима, сваког радног места и сваке функције, у друштву, осим случајева неподобности, који су, на уставу и у складу с њима, одређени законом.

Оспореним одредбама члана 31. Правилника предвиђено је познавање албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака шефа рачуноводства, референта здравствене заштите и здравственог осигурања, референта ино-осигурања и осигурања пољопривредника, ликвидатора исплате на шалтеру и давања здравствених књижица, благајника-економа, књиговође I, књиговође II, референта децјег додатка социјалне и децје заштите, референта нормативне делатности пензијског стажа и органа самоуправљања, референта пензијског осигурања матичне евиденције и радног односа ликвидатора децјег додатка и картотеке осигураника и дактилографа.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно са одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукма У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлuku донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Ђорђевић, Заит Цимајли и Сејфедин Бакали.

У број 142/89

Приштина, 17. октобра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕНЈИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ПРАВИЛНИКА О РАДНИМ ОДНОСИМА ДИСЦИПЛИНСКОЈ И МАТЕРИЈАЛНОЈ ОДГОВОРНОСТИ РАДНИКА ООУР ЗА ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ УРОШЕВАЦ, У САСТАВУ РО ДРУМСКИ САОБРАЋАЈ „КОСОВОТРАНС”, ПРИШТИНА

I. Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитост одредба чл. 24, 220. и члана 222. став 2. Правилника о радним односима, дисциплинској и материјалној одговорности радника ООУР за путнички саобраћај, Урошевац, у саставу РО Друмски саобраћај „Косовотранс”, Приштина од 17. 06. 1987. године.

У предлогу се наводи да је оспорени члан 24. Правилника несагласан с уставним начелом II става 3. тачке 9. и чланом 171. Устава САП Косова, с обзиром на то да се њиме нарушава уставно начело о једнаким правима и дужностима грађана, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај; да је члан 220. Правилника несагласан с Уставом и у супротности са чланом 551. Закона о удруженом раду, јер предвиђа да Правилник ступа на снагу даном усвајања, као и да је члан 222. став 2. Правилника у супротности са чланом 597. Закона о удруженом раду, јер се раднички савет ООУР-а овлашћује да даје тумачење одредаба Правилника који је донет на збору радника.

II. Оспореним чланом 24. Правилника утврђено је:

„У циљу обезбеђивања националне равноправности у запошљавању, уколико на основу критеријума о првенству запошљавање дође до поремећености националне равноправности у запошљавању, примењују се договорени ставови о овом питању, без обзира на редослед првенства по овом правилнику. У том случају редослед се утврђује у оквиру припадника исте националности”.

Уставом САП Косова, одредбом члана 91. став 1. утврђено је да је запошљавање грађана Југославије слободно на целој територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Косова под једнаким условима који важе у месту запошљавања.

Одредбом члана 171. Устава САП Косова утврђено је да су сви грађани једнаки у правима и дужностима, без обзира на националност, расу, пол и језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

Полазећи од наведених одредаба Устава, Уставни суд Косова налази да се оспореном одредбом члана 24. Правилника нарушава уставно начело о једнаким правима грађана при запошљавању, па је из ових разлога одлучио да је оно несагласно с уставом.

Оспореном одредбом члана 220. Правилника утврђено је:

„Правилник ступа на снагу даном доношења од стране већине од укупног броја радника ООУР — путем збора а примењиваће се након осам дана од објављивања у ООУР”.

Како је одредбом члана 220. Правилника предвиђено да ће се Правилник примењивати након осам дана од дана објављивања у ООУР, Суд налази да ова одредба Правилника није несагласна с одредбом члана 229. став 4. Устава САП Косова, нити је у супротности са чланом 551. ставом 1. Закона о удруженом раду.

Одредбом члана 222. става 2. Правилника утврђено је да тумачење појединих одредаба Правилника даје раднички савет ООУР-а.

Како је одредбом члана 597. става 1. Закона о удруженом раду прописано да тумачење самоуправног општег акта даје доносилац тог акта, Суд налази да је одредба члана 222. става 2. Правилника у супротности са законом.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници одржаној 14. XI. 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 24. и члана 222. став 2. Правилника о радним односима, дисциплинској и материјалној одговорности радника ООУР за путнички саобраћај „Косовотранс” у Урошеву, од 17. 06. 1987. године.

2. Одбија се Предлог покрајинског друштвеног правобраниоца самоуправљања у Приштини да се утврди да је одредба члана 220. Правилника наведеног под тач. 1. несагласна с Уставом и у супротности са законом.

Ову одлuku објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борбевић, Заит Џемајљи, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку и Сејфедин Бакали.

У број 162/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се чл. 35, 36. и 62. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, за расподелу средстава за личне дохотке и за образовање и коришћење средстава за заједничку потрошњу радника Радне заједнице органа управе општине Качаник, од 4. септембра 1987. године.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, Предлогом УП бр. 158/89, од 26. 07. 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 35, 36. и 62. Правилника наведеног у изреци ове одлуке, због тога што сматра да су несагласна са Уставом и у супротности са законом.

Чланом 35. оспореног Правилника утврђено је да се радницима — учесницима НОР-а лични доходак увећава за 12 бодова.

Оцењујући одредбу члана 35. Правилника, Уставни суд Косова налази да је стицање дела личног дохотка по овом основу супротно начелу расподеле према раду и резултатима рада из чл. 9, 12. и 18. Устава САНК Косова и члана 92. Закона о удруженом раду.

Одредбом члана 36. Правилника утврђено је да се радницима, зависно од групе познавања двојезичности, увећава месечна аконтација личног дохотка.

Уставни суд Косова је оценио на стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је утврђен у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника, према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

Чланом 62. Правилника прописано је да овај правилник ступа на снагу даном његовог усвајања.

По оцени Суда, одредба члана 62. Правилника несагласна је са чланом 229. ставом, 4. Устава САНК Косова и у супротности са чланом 551. ставом 1. Закона о удруженом раду, према којима је објављивање самоуправних општих аката услов за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Велибор Борбевић, Јелица Кајтази, Заит Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 140 /89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 17. октобра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 3. Правилника о систематизацији радних задатака и послова Радне заједнице органа управе општине Качаник, од 6. IV 1988. године, у делу у којем је двојезичност утврђена као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, осим за послове и радне задатке преводилаца.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, предлогом УП број 159/89, од 26. VII 1989. године, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредба члана 3. Правилника, наведеног у изреци ове одлуке, због тога што сматра да се двојезичност не може утврђивати као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака.

Одредбама члана 3. оспореног Правилника познавања двојезичности утврђено је као услов за заснивање радног односа, за осамдесет и четири извршилаца послова и радних задатака.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 171, 177, 187. и 217. Устава САНК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88 У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали, Заит Џемајљи и Велибор Борбевић.

У број 141/89

Приштина, 17. октобра 1989. године.

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1988. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 23. става 1. тачка 7. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка и расподелу средстава за личне дохотке Радне заједнице Основне банке „Банкос”, у Урошевцу, од 24. јула 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 23. става 1. тачке 7. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 23. става 1. тачке 7. оспореног Правилника утврђено је:

„На послове и задатке где је потребно познавање двојезичности (албанског и српскохрватског језика), радници који раде на овим пословима и задацима, а имају положену одговарајућу групу двојезичности, имају право на додатни број бодова и то:

1. за I групу 2% по свим основима,
2. за II групу 4% по свим основима,
3. за III групу 6% по свим основима”.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писма народа и народности, на начин на који је то утврђено у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, број 27/89).

На основу изложеног одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Цемајли, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевић, Јелица Кајтази и Сејфедин Бакали.

У број 120/88

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник

Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ СТАТУТА ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА ЗА СТАРА ЛИЦА И ЛИЦА НЕСПОСОБНА ЗА РАД, У ПРИШТИНИ

I. Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 61. става 1. алинеје 2, члана 65. става 1. ал. 2. и 4. члана 67. става 1. алинеје 3, члана 69. става 1. алинеја 4, члана 71. става 1. алинеја 4. и члана 119. става 1. Статута организације удруженог рада за стара лица и лица неспособна за рад, у Приштини, од 7. 11. 1984. године.

У предлогу се наводи да су оспорене одредбе Статута несагласне с одредбом члана 177. става 3. Устава САП Косова и у супротности с одредбама чл. 119. и 597. Закона о удруженом раду, као и с одредбама члана 9. Закона о радним односима, с обзиром на то да се, као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака, утврђује одређени број година радног искуства на руководећим радним местима, као и морално-политичка подобност.

II. Одредбом члана 61. става 1. алинеје 2. Статута утврђено је да директор организације треба да има најмање 3 године радног искуства на руководећим радним местима у области социјалне заштите, а одредбом члана 65. ставом 1. алинеје 2. Статута утврђено је да заменик директора има најмање 3. године радног искуства на руководећим радним местима.

Одредбама члана 9. Закона о радним односима („Службени лист САПК”, бр. 12/89) прописано је: „Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може да се утврди и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Полазећи од одредбама члана 9. Закона о радним односима, Суд је оценио да су одредбе Статута којима је одређени број година радног стажа на руководећим радним местима, утврђен као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака у супротности са законом.

Оспореним одредбама члана 65. става 1. алинеје 4, члана 67. става 1. алинеје 3, члана 69, става 1. алинеје 4. и члана 71. става 1. алинеје 4, Статута за заменика директора, руководиоца радне јединице у Приштини, руководиоца радне јединице у Штимљу и руководиоца радне заједнице као посебан услов за заснивање радног односа утврђено је да ова лица треба да „поседују морално-политичке квалитете”.

Изменама и допунама Статута, донетим на референдуму 5. маја 1989. године, брисане су оспорене одредбе Статута, којима је предвиђена морално-политичка подобност као услов за заснивање радног односа.

С обзиром на то да су изменама и допунама Статута оспорене одредбе престале да важе, Суд је нашао да су престале процесне претпоставке за даље вођење поступка.

Оспореним чланом 119. ставом 1. Статута утврђено је да тумачење самоуправних аката и Статута који се донесе референдумом даје збор радних људи организације.

Одредбом члана 597. става 1. Закона о удруженом раду прописано је да тумачење самоуправних општег акта даје доносилац тог акта.

Ставом 2. истог члана предвиђено је да се статутом организације удруженог рада утврђује поступак давања тумачења самоуправних општег акта.

С обзиром на то да се ради о акту који је донет на референдуму, Суд налази да је оспорени члан Статута у супротности са чланом 597. Закона о удруженом раду.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 61. става 1. алинеје 2, члана 65. става 1. алинеје 2. и члана 119. става 1. Статута организације удруженог рада за стара лица и лица неспособна за рад, у Приштини, од 7. 11. 1984. године.

2. Обуставља се поступак за оцењивање уставности и законитости члана 65. става 1. алинеје 4. члана 67. става 1. алинеје 3. члана 69. става 1. алинеје 4. и члана 71. става 1. алинеје 4. Статута наведеног у тач. 1. ове одлуке.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Уставни суд Косова ову одлуку донео је у саставу председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борбевић, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Бемајли и Сејфедин Бакали.

У број. 163/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ САМОУПРАВНОГ СПОРАЗУМА О ЗАПОСЛЕНОСТИ И ПОСТУПКУ У ЗАПОСЛЈАВАЊУ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНСКЕ СИЗ ЗАПОСЛЈАВАЊА, КАЧАНИК

I. Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Устав-

ним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 42. Самоуправног споразума о запослености и поступку у запошљавању на територији Општинске СИЗ запошљавања, Качаник.

У предлогу се наводи да је оспорени члан 42. Самоуправног споразума несагласан с уставним начелима II става 3. тачке 9. и чланом 171. Устава САП Косова, с обзиром на то да се њиме нарушава уставно начело о једнаким правима и дужностима грађана, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање или друштвени положај.

II. Оспореним чланом 42. Самоуправног споразума предвиђено је:

„Учесници Споразума су сагласни да ће се у циљу обезбеђивања националне равноправности народа и народности који живе на подручју Општинског СИЗ-а запошљавања, уколико на основу критеријума о првенству за запошљавање дође до поремећене националне равноправности у запошљавању, примењивати договорени ставови о овом питању, без обзира на редослед, утврђују у оквиру припадника исте националности”.

Уставом САП Косова, одредбом члана 91. става 1. утврђено је да је запошљавање грађана Југославије слободно на целој територији Социјалистичке Аутономне Покрајине Косова под једнаким условима који важе у месту запослења.

Одредбом члана 171. Устава САП Косова утврђено је да су сви грађани једнаки у правима и дужностима, без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање и друштвени положај.

Полазећи од наведених одредаба Устава, Уставни суд Косова налази да се оспореном одредбом члана 42. Самоуправног споразума нарушава уставно начело о једнаким правима грађана у запошљавању, па је из ових разлога оценио да је оно несагласно с уставом.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САП Косова, на седници од 14. XI 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се члан 42. Самоуправног споразума о запослености и поступку у запошљавању на територији општине СИЗ запошљавања, Качаник.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

IV. Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевић, Заит Џемајли и Сејфедин Бакали.

У број 132/89

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. XI 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 6. става 1. алинеје 5, члана 14. као и одредбе описа рада и радних задатака под ред. бр. 1. под а) ал. 2. 4. и 5. ред. број 2. под а) алинеја 2. и ред. бр. 5. под а) алинеја 2. Правилника о систематизацији и опису радних места и радних задатака ООУР „Универзал”, у Приштини, од 26. 06. 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба Правилника о систематизацији и опису радних места радника ООУР „Универзал”, у Приштини, од 26. 06. 1984. године, и то члана 6. става 1. алинеје 5, члана 14. као и одредаба описа рада и радних задатака, у делу где се познавање двојезичне администрације, морално-политичку подобност и године радног стажа на руководећим радним местима, утврђује као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова.

У предлогу се наводи да су оспорене одредбе несагласне са чланом 177. ставом 3. Устава САП Косова и у супротности са чл. 119. и 551. Закона о удруженом раду, као и одредбама члана 9. Закона о радним односима.

Оспореном одредбом члана 6. става 1. алинеје 5. Правилника предвиђено је да се као посебан услов за заснивање радног односа, у зависности од врсте послова, односно радних задатака који се на радном месту обављају, може утврдити познавање двојезичне администрације.

Описом рада и радних задатака и табеларним предлогом, који су саставни делови Правилника, предвиђено је познавање албанског и српскохрватског језика као услов за обављање послова и радних задатака: директора ООУР-а, секретара, референта за рад и радне односе, комерцијалног референта и дактилографа.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177. 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88 и У број 154/88 („Службени лист САПК”, 21/89).

Описом рада и радних задатака, који је саставни део Правилника под ред. бр. 1. под а) ал. 2. и 4. за директора ООУР-а утврђено је да има 3 године радног стажа на руководећим радним местима и да поседује морално-политичку подобност.

Одредбом члана 9. Закона о радним односима („Службени лист САПК”, бр. 12/89), прописано је: „Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може да се утврди и радно искуство само за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Под радним искуством, у смислу става 1. овог члана, подразумева се време проведено на раду на пословима, односно радним задацима у степену стручне спреме који је услов за заснивање радног односа”.

Полазећи од одредаба члана 9. Закона о радним односима, Суд је оценио да је одредба Правилника којом одређени број година радног стажа на руководећим радним местима је утврђен као посебан услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, у супротности са законом.

Уставом САП Косова, одредбом члана 176. става 1. зајемчено је право на рад, а чланом 177. ставом 3. утврђено је да су сваком грађанину, под једнаким условима, доступни свако радно место и функција у друштву. Чланом 216. ставом 1. Устава САП Косова одређено је да се слобода и права зајемчени уставом не могу одузети ни ограничити, док је у ставу 2. утврђено да се законом одређује у којим случајевима и под којим условима коришћење слободама противно уставу говлачи ограничење или забрану њиховог коришћења.

Полазећи од наведених уставних одредаба, Уставни суд Косова оцењује да се морално-општничка подобност грађана не може прописати као посебан услов који повлачи забрану или ограничење у остваривању уставом зајемченог права на рад и доступности сваком грађанину, из једнаке услове, сваког радног места и сваке функције у друштву, осим случајева неподобности који су, на основу устава и у складу с њима, одређени законом.

Оспореном одредбом члана 14. Правилника утврђено је да Правилник ступа на снагу 8. дана од дана његовог усвајања од стране радничког савета основне организације.

Суд је оценио да је одредбама члана 14. Правилника, која одређује његово ступање на снагу даном усвајања на радничком савету, несагласна с одредбом члана 229. Устава СЛПК Косова и у супротности са чланом 551. Закона о удруженом раду, према којем је објављивање општих аката услова за њихово ступање на снагу и примену.

На основу изложеног одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борђевић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Заит Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 161/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава СЛПК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 37. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка, расподели средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу и друга примања радника радне заједнице Стручне службе Самоуправне интересне заједнице за здравствену заштиту и здравствено осигурање, социјалну и децју заштиту и Основне заједнице пензијског инвалидног осигурања, општине Урошевац од 5. септембра 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу СЛПК“.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 37. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 37. оспореног Правилника утврђено је:

„Радници Радне заједнице сагласни су да утврђују право на увођење расподеле средстава за личне дохотке по основу употребе нематеријалног језика у раду са странкама народа и народности који живе у СЛПК Косову, и то:

- за I групу — 1% — усмено општење са странкама,
- за II групу — 3% — читање и усмено општење са странкама,
- за III групу — 5% — доношење одлука на оба језика.

Резултати рада из става 1. овог члана оцењују се на начин и у истом поступку као када се врши оцењивање резултата рада и радних задатака“.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употре-

бе језика и писма народа и народности, на начин на који је утврђено у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда, дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист СЛПК“, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић, Сејфедин Бакали и Заит Џемајљи.

У број 91/88

Приштина, 14. новембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава СЛПК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 52. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу и материјалне трошкове Основне организације удруженог рада Шумско газдинство, у Урошевцу, од 14. марта 1986. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу СЛПК“.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 52. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 52. оспореног Правилника утврђено је:

„Поред наведених мерила, оцењује се и познавање и примена двојезичности којом се од радника тражи као услов за обављање одређених послова и радних задатака, под условом да се ово стварно обавља применом овог знања, и то одређеног степена.“

Мерило познавања двојезичности администрације предвиђа се у три степена:

— Први степен (I)	80 поена,
— Други степен (II)	100 поена и
— Трећи степен (III)	240 поена

Степен и врсту познавања двојезичне администрације, односно примену, радници утврђују Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака у ООУР као и за које послове и радне задатке се тражи познавање и примена двојезичне администрације одређеног степена“.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писма народа и народности, на начин на који је то утврђено у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист СЛПК“, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и суди-

је Велибор Борбевих, Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Сејфедин Бакали и Заит Џемајџи.

У број 148/88

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 25. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу и друга лична примања радника Радне заједнице Стручне службе Самоуправне интересне заједнице становања, уређења и коришћења градског земљишта и комуналних услуга, у Урошевцу, од 21. јула 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 25. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

Одредбом члана 25. оспореног Правилника утврђено је:

„За послове и радне задатке за чије је извршење потребно познавање двојезичности (неопходан је албански и српскохрватски језик), у зависности од степена интензитета, утврђује се накнада, и то:

I. Прва група усмено општење на оба језика 8 бодова

II. Друга група усмено општење и читање текстова на оба језика 16 бодова,

III. Трећа група израда писмених састана на оба језика, превод материјала и сл. 24 бодова”.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности, на начин на који је то утврђено у оспореном самоуправном општем акту, не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САПК”, бр. 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у ставу председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борбевих, Сејфедин Бакали и Заит Џемајџи.

У број 88/88

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе чл. 23, 30. и 37. Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима за самоуправно уређивање односа у стицању и расподели личних доходака, заједничке потрошње и других материјалних трошкова, који су 30. VI 1987. године закључили радници радних заједница општинских органа управе, правосудних органа, стручних служби СИЗ-ова, друштвено-политичких организација, Општинског центра за културу, Народне библиотеке, Историјског архива, Општинског педагошког завода и Општинског центра за социјални рад, у Подујеву.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САПК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова, У број 58/88, од 2. јуна 1989. године покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости чл. 23, 30. и 37. Самоуправног споразума наведеног у изреци ове одлуке.

Оспореним чланом 23. Самоуправног споразума уређено је да су учесници сагласни да својим самоуправним општим актом о расподели средстава за личне дохотке радника на јединствен начин и под истим условима оцене рад за одређене групе послова и радних задатака. У првој групи набројани су послови и радни задаци којима би припало повећање на основу сложености до 20% од стартне основе, у другој групи до 15%, у трећој групи до 10% и у четвртој групи од 7% од стартне основе.

Према члану 133. Устава САП Косова и члана 560. Закона о удруженом раду, радници у основним и другим организацијама удруженог рада и радни људи у месним заједницама, самоуправним споразумом о оквиру својих самоуправних права, између осталог, утврђују основе и мерила за распоређивање дохотка и расподелу средстава за личне дохотке.

Полазећи од уставног начела једнакости права радних људи, Суд је утврдио да је оспорена одредба члана 23. Самоуправног споразума несагласна са уставом и у супротности са законом, с обзиром на то да се овим одредбама Споразума радници стављају у неравноправан положај. Наиме, једна категорија радника (обухваћена од I-IV групе) стављена је у повољнији положај тиме што јој се стартни основ личног дохотка, по основу сложености послова, повећава до 20%, 15%, 10% и до 7%, иако је овај критеријум једном већ вреднован.

Оспореним чланом 30. Самоуправног споразума извршена је оцена послова и радних задатака по основу сложености, одговорности и услова рада. Утврђени су послови, радни задаци који на основу траженог степена стручне способности припадају одређеној групи. Ови послови и радни задаци, зависно од групе којој припадају (I-VIII групе) и степена стручне способности (I-VIII степена), вредновани су одређеним бројем бодова (I група 510 бодова, II група 550 бодова, III група 600 бодова, IV група 675 бодова, V група 800 бодова, VI група 850 бодова, VII група 1.100 бодова и VIII група 1300-1600 бодова).

Како су одредбама члана 30. Самоуправног споразума вредновани послови и радни задаци одређене групе у укупном броју бодове по основу сва три критеријума: сложеност, одговорност и услови рада, и то без остављања могућности за распон унутар одређене групе, Суд је утврдио да су ове одредбе у супротности са Законом о удруженом раду.

Оспореним чланом 37. Самоуправног споразума уређено је:

„Учесници Споразума сагласни су да компензација за двојезичност код радника који изврша-

вају послове и задатке у срединама где се говори и примењује двојезичност и та места буду предвиђена самоуправним општим актом у складу са Законом о државној управи и Законом о примењивању двојезичне администрације, и то:

за прву групу 10 бодова,
за другу групу 20 бодова и
за трећу групу 30 бодова”.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемаљи, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Велибор Борђевић и Сејфедин Бакали.

У број 58/88

Приштина 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ОДЛУКЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ПЕЋ О ГРАДСКОМ ВОДОВОДУ

I. Уставни суд Косова, Решењем У број 22/89, од 13. јула 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 55. става 1. Одлуке Скупштине општине Пећ о градском водоводу („Службени лист САНК”, број 46/79).

II. Одредбом члана 55. става 1. Одлуке о градском водоводу прописано је:

„Уколико потрошач не изврши уплату воде у утврђеном износу и у одређеном року, организација ће таквог потрошача искључити с градског водовода”.

Према Уставу САНК Косова, општина има право и дужност да уређује односе од непосредног интереса за радне људе и грађане у општини (члан 267. став 2. алинеја 4). Уставом је одређено да се воде и друга природна богатства користе под условима и на начин који су прописани законом (чланом 85). Природна богатства, међу којима су воде и водотоци, морају се искоришћавати у складу са законом предвиђеним општим условима којима се обезбеђује њихово рационално искоришћавање и други општи интереси (члан 86). Човек има право на здраву животну средину, а друштвена заједница обезбеђује услове за остваривање овог права (члан 208). Свако ко искоришћава земљиште, воду или друга природна добра, дужан је да то чини на начин којим се обезбеђују услови за рад и живот човека у здравом средини (члан 209).

Законом о водама („Службени лист САНК”, бр. 30/76 и 20/78) прописано је да су воде добра од општег интереса и служе за задовољавање општих и појединачних потреба (члан 2).

Законом о комуналним делатностима („Службени лист САНК” бр. 30/76 и 40/82) прописано је да се као делатност од посебног друштвеног интереса у делокругу комуналних организација сма-

тра, између осталог, и снабдевање насеља водом и одвођење и пречишћавање отпадних вода и одвођење атмосферских вода с јавних површина (члан 5. став 1. ал. 1, 2. и 3).

Према члану 7. ставу 3. истог закона, изузетно, одлуком скупштине општине могу се утврдити комуналне услуге чије пружање комунална организација не може обуставити због неуредног плаћања извршених услуга.

По сватању Суда, немогућност обустављања комуналних услуга (у конкретном случају снабдевање грађана водом) због неуредног плаћања извршених услуга односи се на услуге које представљају незамењив услов живота и рада грађана или рада организација на одређеном подручју.

Полазећи од наведених уставних и законских одредаба, Суд налази да се одлуком скупштине општине не може ускратити коришћење воде потрошачу који не измири своје обавезе настале коришћењем воде, јер се ради о води као основном и незаменљивом услову за живот не само појединаца, већ и ширег круга људи чије здравствено стање може бити, такође, доведено у питање таквом забраном. У случајевима када грађанин не измири своје обавезе, организација удруженог рада која обавља комуналну делатност има преко надлежних органа, у законском прописаном поступку, оствари своја новчана потраживања.

На основу изложеног, Уставни суд Косова утврдио је да одредба члана 55. става 1. Одлуке Скупштине општине Пећ о градском водоводу је несагласна с Уставом и у супротности са законом.

III. Уставни суд Косова, на основу члана 372. Устава САНК Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

Поништава се члан 55. став 1. Одлуке Скупштине општине Пећ о градском водоводу („Службени лист САНК”, бр. 46/79).

Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

IV. Уставни суд Косова ову одлуку донео је у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Заит Џемаљи, Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Велибор Борђевић и Зефир Мармулаку.

У број 22/89

Приштина, 14. септембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САНК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се Систематизација послова, односно радних задатака Основне организације удруженог рада Фабрика уља и биљних масти Пољопривредно-индустријског комбината „Милан Зечар”, у Урошевцу, од 10. II 1977. године, у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У бр. 127/88, од 30. XII. 1988. године покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости Системати-

зације наведене у изреци ове одлуке у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним самоуправним општим актом у делу описа послова и радних задатака, предвиђено је познавање двојезичности као услов за обављање одређених послова и радних задатака, као што су: руковођење пословима ООУР-а послови саветника економских питања, послови рада и радног односа, послови архиве и економата, послови двојезичне администрације и самоуправљања, послови стражара-ватрогасца, руковођење производно-техничким пословима, управљање пословима у производњи уља, управљање пословима у производњи маргарина и биљног мрса, управљање пословима у хемијској и микробиолошкој лабораторији, послови организовања смене, руковођење пословима у производњи сировог уља, руковођење пословима у производњи јестивог уља, послови предрадника, послови сменског лаборанта, послови микробиолога, руковођење енергетиком и одржавање, послови руковођења комерцијалном службом, послови референта продаје, послови референта набавке, послови референта сировина и послови управника у ресторану.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несасгласно с одредбама чл. 4. 171, 177, 187. и 217. Устава САРК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САРК”, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Заит Џемаљи, Велибор Борђевић и Сејфедин Бакали.

У број 127/88

Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САРК Косова, Уставни суд Косова на седници од 14. новембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 23. става 1. под ред. бр. 1, 4, 6. и 7. и члана 25. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места Радне заједнице Ветеринарске станице у Србици, од 25. 05. 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САРК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова, У број 94/89, од 1. јула 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредаба члана 23. става 1. под ред. бр. 1, 4, 6. и 7. и члана 23. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места Радне заједнице Ветеринарске станице у Србици, од 25. 05. 1984. године.

Оспореним одредбама члана 23. става 1. под ред. бр. 1, 4, 6. и 7. Правилника, поред других услова за заснивање радног односа, предвиђено је и радно искуство дуже од 3 године, и то: за по-

слову и радне задатке директора 4 године, за ветеринарског санитета 5 година у Вучитрнској станици, за раднике у рачуноводству 5 година и за помоћне раднике 10 година радног искуства.

Одредбом члана 9. става 1. Закона о радним односима („Службени лист САРК”, бр. 12/89 — пречишћени текст) прописано је да се самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, као посебан услов за заснивање радног односа може утврдити и радно искуство за послове, односно за радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове и радне задатке, али не дуже од три године.

Како је оспореним одредбама члана 23. става 1. под ред. бр. 1, 4, 6. и 7. Правилника предвиђено радно искуство као услов за заснивање радног односа, дуже од 3 године, Суд налази да су ове одредбе у супротности с наведеном одредбом Закона о радним односима.

Оспореним чланом 25. Правилника предвиђено је познавање албанског језика као услов за заснивање радног односа за обављање послова и радних задатака директора, ветеринара, техничког ветеринара, ветеринарског санитета, хигијеничара и оплођивача, радника у рачуноводству, возача и помоћног радника.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несасгласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САРК Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САРК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Уставни суд Косова донео је ову одлуку у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Велибор Борђевић, Зефир Мармулаку Заит Џемаљи и Сејфедин Бакали.

У број 94/89

Приштина, 14. новембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САРК Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се Правилник о систематизацији послова и радних задатака ООУР „Липљан” Пуноница СОСА-СОЛА Липљан, од 16. 12. 1983. године, у делу где се познавање албанског и српскохрватског језика предвиђа као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САРК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У бр. 58/89, од 15. јуна 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о систематизацији послова и радних задатака ООУР-а „Липљан” Пуноница СОСА СОЛА, Липљан од 16. 12. 1983. године у делу где је познавање албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним Правилником утврђено је познавање албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака техничког руководиоца, руководиоца продаје, инструктора, фактуристе контролора, дактилографа, руководиоца рачуноводства, контисте, салдо контисте купаца на терену, књиговође материјалних трошкова, шефа финансијске оперативе, директора ООУР-а, секретара ООУР-а, референта за радне односе, радника заштите на раду, секретарице, дактилографа — телефонисте и чувара-ватрогасца.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Велибор Борђевић, Заит Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 58/89

Приштина, 14. септембра 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 41. став 1. алинеја 4. и члана 45. Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима за самоуправно уређивање односа у стицању и распоређивању дохотка и расподели средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу у радним заједницама општинских органа управе, правосуђа, стручне службе СО и радне заједнице РПО, у Њиљану, од 1. јула 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У бр. 67/89, од 2. јуна 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости члана 41. става 1. алинеје 4. и члана 45. Самоуправног споразума о заједничким основама и мерилима за самоуправно уређивање односа у стицању и распоређивању дохотка и расподели средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу у радним заједницама општинских органа управе, правосуђа, стручне службе СО и радне заједнице ДПО у Њиљану, од 1. јула 1987. године због тога што је оспореним одредбама утврђено да се сваком раднику за рад на језицима народа и народности увећава месечна аконтација личног дохотка зависно од степена познавања и примене језика и писма народа и народности.

Уставни суд Косова је оценио да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писма народа и народности, на начин утврђен оспореним самоуправним споразумом

не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

На основу изложеног одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Велибор Борђевић, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Сејфедин Бакали и Заит Џемајљи.

У број 67/89

Приштина, 14. септембар 1988. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САП Косова Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се Правилник о организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне заједнице СИЗ-а културе општине Лиљан, од 30. маја 1986. године, у делу где се познавање језика народа и народности утврђује као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Уставни суд Косова, Решењем У број 62/89, од 10. јуна 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне заједнице СИЗ-а културе општине Лиљан, од 30. маја 1986. године, због тога што је оспореним Правилником у делу описа послова и радних задатака утврђено је познавање језика народа и народности као услов за заснивање радног односа, за референта односно за обављање послова и радних задатака за правне и опште послове, техничког секретара и референта библиотекарства.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика, као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 171, 177, 187. и 217. Устава САП Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК”, бр. 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Зефир Мармулаку, Јелица Кајтази, Велибор Борђевић, Заит Џемајљи и Сејфедин Бакали.

У број 62/89

Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др **Петар Станишић**, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака радника Основне организације удруженог рада за путнички саобраћај, у Ђиљану, у саставу РОДС „Косовотранс“, у Приштини, од 28. фебруара 1988. године, у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У бр. 20/89 од 9. маја 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости Правилника, наведеног у изреци ове одлуке у делу где је двојезичност предвиђена као услов за заснивање радног односа, односно за обављање одређених послова и радних задатака.

Оспореним Правилником у делу описа услова, послова и радних задатака, предвиђено је познавање двојезичности као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака: техничког секретара, директора, референта за дисциплински поступак, преводиоца, дописника листа и органа управљања, референта за радне односе и матичну евиденцију, дактилографа и спикера-информатора.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака, несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САН Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК“, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник Суда др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Зефир Мармулаку, Заит Цемајли и Велибор Борђевић.

У број 20/89
Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се одредбе члана 4. става 1. тач. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. и 18. Правилника о организацији и систематизацији послова и радних задатака Радне заједнице заједничких служби СИЗ-а за здравствено и социјалну заштиту, здравствено осигурање, дечју заштиту и пензијско и инвалидско осигурање у Србици, од 24. 05. 1984. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Општински друштвени правобранилац самоуправљања у Србици покренуо је пред Уставним су-

дом Косова поступак за оцењивање уставности и законитости члана 4. става 1. тач. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14. и 18. Правилника наведеног у изреци ове одлуке.

У предлогу се наводи да је оспореним одредбама Правилника, као услов за заснивање радног односа, поред других услова, предвиђено и познавање двојезичности, што је несагласно с уставом и у супротности са законом.

Оспореним чланом 4. ставом 1. Правилника предвиђено је као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака и познавање двојезичности за послове и радне задатке: руководиоца радне заједнице — секретара, правног референта, шефа рачуноводства, референта за пензијско и инвалидско осигурање и матичну евиденцију, референта за дечји додаток, референта социјалне заштите и дежурног органа, референта за иностране послове и ликвидатуру дечјег додатка, референта ликвидатуре, социјалне заштите бораца НОБ-а, жртва фашистичког терора и благајника, референта социјалне и здравствене заштите, ликвидатуре здравствене заштите и статистичара, финансијског референта аналитичара, дактилографа и архивара, референта ликвидатуре фактура, референта за здравствено осигурање пољопривредника, приватних занатлија и радника запослених код приватних занатлија и контисте.

Уставни суд Косова је оценио да је утврђивање познавања двојезичности, односно знања албанског и српскохрватског језика као услов за заснивање радног односа, односно за обављање послова и радних задатака несагласно с одредбама чл. 4, 171, 177, 187. и 217. Устава САН Косова. Шире образложење овог става Суда дато је у одлукама У број 78/88, У број 79/88, У број 89/88 и У број 154/88 („Службени лист САНК“, број 21/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу: председник др Петар Станишић и судије Сејфедин Бакали, Јелица Кајтази, Заит Цемајли, Велибор Борђевић и Зефир Мармулаку.

У број 127/89
Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништавају се члан 53. Правилника о основама и мерилима за стицање и расподелу дохотка, чистог дохотка, средстава за личне дохотке, заједничку потрошњу и друге материјалне трошкове ООУР Шумско газдинство, Глоговац, од 1. 02. 1986. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК“.

Образложење

Покрајински друштвени правобранилац самоуправљања у Приштини, покренуо је пред Уставним судом Косова поступак за оцењивање уставности члана 53. Правилника о основама и мерилима за стицање и расподелу дохотка, средстава за личне дохотке, заједничку потрошњу и друге материјалне трошкове ООУР Шумско газдинство, Глоговац, од 1. 02. 1986.

У предлогу се наводи да је оспорени члан Правилника несагласан са чланом 9. ставом 1. и чланом 13. ставом 2. Устава САН Косова, с обзиром на то да се лични доходак радника повећава, односно одређени број бодова добија се зависно од групе познавања језика и писама народа и народности, те се на овакав начин доводи у питање принцип награђивања радника према раду и резултатима рада.

Чланом 53. Правилника утврђено је:

„Поред наведених мерила, вреднује се и познавање и примена двојезичности администрације, чије се познавање и примена захтева од стране радника као услов за обављање одређених послова и радних задатака, под условом да се заиста ради о примени овог знања у току рада, и то зависно од одређеног степена знања двојезичности.

Мерило познавања двојезичности се дели у три степена:

1. први степен 80 бодова,
2. други степен 160 бодова и
3. трећи степен 240 бодова.

Степен и врсту познавања и примене двојезичности, радници утврђују Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака у СОУР, као и за које послова и радне задатке се захтева познавање и примена двојезичности одређеног степена”.

Уставни суд Косова оценио је да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

На основу изложеног одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу председник Суда др Петар Станишић и судије Јелица Кајтази, Зайт Цемаљи, Велибор Борбевећ, Зефир Мармулаку и Сејфедин Бакали.

У број 105/89

Приштина, 14. септембар 1989.

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

На основу члана 372. Устава САН Косова, Уставни суд Косова, на седници од 14. септембра 1989. године, донео је

О Д Л У К У

1. Поништава се одредба члана 53. става 1. тачке 15. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника радне заједнице Заједничке стручне службе СИЗ-а здравствене заштите и здравственог осигурања, социјалне и дечје

заштите и Основне заједнице пензијског и инвалидског осигурања у Гњилану, од 21. 09. 1987. године.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу САНК”.

Образложење

Решењем Уставног суда Косова У број 61/89, од 2. јуна 1989. године, покренут је поступак за оцењивање уставности и законитости одредбе члана 53. става 1. тачке 15. Правилника о основима и мерилима за стицање и распоређивање дохотка и чистог дохотка и расподелу средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу радника радне заједнице Заједничке стручне службе СИЗ-а здравствене заштите и здравственог осигурања, социјалне и дечје заштите и Основне заједнице пензијског и инвалидског осигурања у Гњилану, од 21. 09. 1987. године.

Истим решењем Суд није прихватио иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности и законитости чл. 64. и 85. наведеног Правилника.

Оспореним чланом 53. ставом 1. тачком 15. Правилника предвиђено је:

„Послове и радне задатке за које је Правилником о систематизацији послова и радних задатака предвиђена потребна примена двојезичности I, II и III групе предвиђа се накнада за сложеност послова у следећим износима: за I групу 10 поена, за II групу 15 поена, за III групу 30 поена”.

Уставни суд Косова оценио је да стицање дела личног дохотка по основу познавања двојезичности, односно по основу равноправне примене и употребе језика и писама народа и народности на начин на који је утврђен у самоуправном општем акту не изражава уставни и законски принцип расподеле средстава за личне дохотке радника према раду и резултатима рада.

Шире образложење овог става Суда дато је у Одлуци У број 105/88 („Службени лист САНК”, број 27/89).

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку донео је Уставни суд Косова у саставу председник др Петар Станишић и судије Зайт Цемаљи, Јелица Кајтази, Велибор Борбевећ, Сејфедин Бакали и Зефир Мармулаку.

У број 61/89

Приштина, 14. септембар 1989. године

Уставни суд Косова

Председник
Уставног суда Косова
др Петар Станишић, с. р.

СЛУЖБЕНИ ОГЛАС

Инвестбанка пословна јединица у Приштини оглашава неважечом:

1. Меницу на динара 2.696,40 по којој је трајант Предузеће робних кућа „Београд” у Београду, са доспећем 06. 03. 1990. године,

2. Меницу на динара 7.125,30 по којој је трајант Предузеће робних кућа „Београд” у Београду, са доспећем 07. 03. 1990. године.

